

Stanisław Findeisen
1924 - 1944

Stanisław Roman Findeisen, syn Stanisława i Alicji z domu Handke urodził się 7 października 1924 r. w Toruniu, zmarł 30 sierpnia 1944 r. w Warszawie. Mieszkał z rodzicami i bratem Władysławem początkowo w Kicinie pod Poznaniem, a potem w Gdyni, Milanówku i Warszawie. Był uczniem Gimnazjum i Liceum Ludwika Lorentza w Warszawie, maturę uzyskał w ramach tajnego nauczania w 1943 r. Miał uzdolnienia i zamiłowania humanistyczne (literatura, filologia, historia).

Od ok. 1942 r. był uczestnikiem konspiracji, należał jako "Olszyna" do warszawskich Grup Szturmowych Szarych Szeregów. Po ich przekształceniu w batalion "Zośka" (01-09-1943) wszedł w skład plutonu dowodzonego przez Konrada Okolskiego "Kubę" (poległego 11-08-1944 na Woli). Trzon tego plutonu stanowili harcerze z 80 WDH, od początku okupacji skupieni wokół Feliksa Pendelskiego "Felka" (poległ 06-06-1943). Po reorganizacji batalionu "Zośka" w czerwcu 1944 r. pluton przyjął nazwę "Felek" i wszedł w skład II kompanii "Rudy" dowodzonej przez Andrzeja Romockiego "Andrzeja Morro" (poległ 15-09-1944 na Czerniakowie).

W okresie konspiracji Stanisław Findeisen "Olszyna" ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Piechoty ZWZ-AK (działającą od 1941 r.), a w lipcu 1944 r. przeszedł - jako kapral podchorąży - parotygodniowe szkolenie w bazie leśnej w Puszczy Białej koło Wyszkowa (t.zw. akcja "Par.").

W Powstaniu pluton "Felek" brał od 1 sierpnia udział w walkach na Woli (ul. Spokojna, Gęsiówka, cmentarz ewangelicki, ul. Okopowa), a następnie na Starym Mieście (Stawki, Bonifraterska, Franciszkańska, szpital Jana Bożego, Sapieżyńska). Stanisław Findeisen "Olszyna" był w połowie sierpnia ranny w nogę, do oddziału powrócił 24 sierpnia.

Poległ 30 sierpnia 1944 r. na terenie zakładów "Fiata" na ul. Sapieżyńskiej od wybuchu bomby lotniczej, zasypany gruzami wraz z pozostałą obsługą karabinu maszynowego (byli to plut. Stefan Wiśniewski "Mucha", sierż. Zbigniew Wojciechowki "Pion" i sierż. Tadeusz Müller "Zawrat").

Stanisław Findeisen "Olszyna" był awansowany do stopnia sierżanta podchorążego i odznaczony Krzyżem Walecznych. Jego ciało zostało wydobyte w kwietniu 1945 r. przez ekipy Polskiego Czerwonego Krzyża i przeniesione do mogiły zbiorowej w Ogrodzie Krasieńskich. Stąd było ekshumowane w maju 1947 r. i pochowane na Cmentarzu Wojskowym w Warszawie w kwaterze batalionu "Zośka" (mogiła II-9).

Polski Czerwony Krzyż listem z dnia 4 marca 1946 r. powiadomił matkę poległego o znalezieniu zwłok oraz przesłał jej znalezione przy nich dokumenty – m.in. legitymację Armii Krajowej oraz list poczty polowej, napisany w Śródmieściu dnia 29 sierpnia 1944 r.

Warszawa, w październiku 2008 r.